

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 129/2018-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 14. februára 2018 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Miroslava Duriša predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE], vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Rožňava sp. zn. 8 Cb 11/2012 z 21. marca 2016 a uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4 Cob 107/2016 z 30. septembra 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. januára 2017 doručená sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Rožňava (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 8 Cb 11/2012 z 21. marca 2016 (ďalej len „napadnuté uznesenie okresného súdu“) a uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 4 Cob 107/2016 z 30. septembra 2016 (ďalej len „napadnuté uznesenie krajského súdu“).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal okresnému súdu návrh na obnovu konania pôvodne vedeného okresným súdom pod sp. zn. 8 Cb 6/2009.

O návrhu rozhodol okresný súd napadnutým uznesením tak, že ho zamietol a zaviazal sťažovateľa povinnosťou nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 449,75 € na účet jeho právneho zástupcu.

Proti napadnutému uzneseniu okresného súdu – proti výroku o trovách konania podal odporca odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd napadnutým uznesením tak, že uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku potvrdil.

Sťažovateľ v sťažnosti uvádza:

«Žalobca bol od začiatku dohodnutý s Okresným súdom v Rožňave na doručovaní všetkých písomností elektronickou poštou, ktorú aj súd aplikoval vid' spis. 8Cb/11/2012 a pod. v iných sporoch z dôvodu, že častejšie sa zdržuje v zahraničí...

Súd však v tomto prípade mal uľahčenú prácu, lebo dovtedy všetko preposielal !!! elektronicky a keby mal záujem na oznámení odvolacej listiny jednoznačne by to zaslal elektronicky...

Súd si bol vedomý, že komunikuje so žalobcom v elektronickej forme a preto podanie žalovaného na odvolanie bol povinný elektronicky zaslať. Z dôvodu, že to neurobil trpí konanie procesnou vadou došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V súlade s právnymi závermi vyjadrenými v rozhodnutiach ESĽP môže sa v tomto prípade súdneho konania 8 Cb/11/2012 výnimočne hovoriť, že nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia vykazuje znaky (až) vady „najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ alebo - vady „zásadnej, hrubej a podstatnej“,!!! a zrušením napadnutého rozhodnutia sa môže

dosiahnuť náprava „justičného omylu“ Takto charakterizovaný nedostatok odôvodnenia rozhodnutia môže intenzitou svojich právnych dôsledkov prekročiť rámec tzv. inej vady, v tomto ustanovení...

Žalobca dňa 2. 1. 2013 doložil ďalší dôkaz a to exekučnú listinu [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] vydanú exekútorom [REDAKOVANÉ] /nie [REDAKOVANÉ] / str. 50 až 59 spisu 8 Cb/11/2012, ktorú súd vo svojom rozhodnutí o ktoré listiny opiera svoje rozhodnutie ani nespomína...

Dňa 3. 9. 2012 nahliada [REDAKOVANÉ] bez toho, aby mal splnomocnenie do spisu 8 Cb/11/2012 a podáva odvolanie na Krajský súd v Košiciach voči uzneseniu Okresného súdu v Rožňave. Jeho odvolanie nie je zaslané žalobcovi k vyjadreniu, čím boli porušené základné práva účastníka vychádzajúc aj z ESLP /z 13. jan. 2015 vo veci Trančíková voči Slovenskej republike/

Následne žalobca po dvoch mesiacoch po nahliadnutí do spisu [REDAKOVANÉ] podáva doplnenie podania 2. 1. 2013 /exekučnú listinu vydanú [REDAKOVANÉ] za [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], ktorá však nie je zasielaná nikomu, jednak právnik nezastupoval žalovaného, lebo nepredložil splnomocnenie okresný súd ju ani neregistroval vid' výzva z 1. 7. 2013 a doloženie z 11. 7. 2013 str 84...

Ďalšia skutočnosť, pre ktorú bol návrh na obnovu konania zamietnutý je, že návrh nebol podaný v trojmesačnej lehote v zmysle § 230 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko žalobca v konaní do rozhodnutia súdu nepreukázal a ani len netvrdil, kedy sa mal dozvedieť o dôvodoch obnovy konania, návrh nedoplnil napriek uloženej povinnosti v uznesení a preto najneskôr mu uplynula trojmesačná lehota od právoplatnosti rozhodnutia vo veci 8 Cb/6/2009, ktorá začala plynúť od 18. 10. 2011 a žaloba na obnovu konania bola podaná 13. 03. 2012.

Z dopĺňujúceho podania zo dňa 2. 1. 2013 / listina strana 50- 59 spis. 8 Cb/11/2012 /je jasne tvrdené žalobcom že listinu „exekučné konanie“ získal 25. 11. 2012 a touto listinou doplnil podanie na súd dňa 2. 1. 2013 t. j. v trojmesačnej lehote od získania listiny a keď berieme do úvahy konštatovanie súdu, že rozhodnutie súdu 8 Cb/6/2009 začalo plynúť 18. 10. 2011 a podanie tejto listiny bolo 2. 1. 2013 tak je tu jednoznačne dodržaná trojročná lehota.

Listina podaná 2. 1. 2013 obsahuje jasne dátumy o ktoré sa súd vôbec neoprel a preto došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Žaloba bola teda zamietnutá z dôvodu, že žalobca nepreukázal žalovanému, že by spôsobil škodu spoločnosti [REDAKOVANÉ], ktorej bol žalobca veriteľom. Preto ak žalobca dokazoval skutočnosť, že firma [REDAKOVANÉ] nedisponuje žiadnym majetkom, táto skutočnosť nemôže mať vplyv na zmenu rozhodnutí v pôvodnom konaní.

Listina z 2. 1. 2012 ako exekučná listina vydaná exek. [REDAKOVANÉ] dokazuje, že žalovaný podpísal ručenie celým majetkom firmy v ktorej bol konateľom!!! za poskytnutý úver pre inú firmu, ktorá nesplácala úver a exekútor si uplatňoval nárok pohľadávky na základe ručenia ktoré poskytol ako konateľ žalovaný.

V tomto prípade už súd nekonal o obnove konania, ale začal pojednávanie o náhrade škody, čo nemá nič spoločné s obnovou konania a preto došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Sťažovateľ nespochybňuje predložené listiny avšak pripomína, že k obnove konania každá strana má právo predkladať akékoľvek listiny, ktoré použije aj ako podporné dôkazy ku konaniu súd však spomína len tieto podporné dôkazy.

Inak súd neustále opakuje dátum získania dôkazu k čomu sa sťažovateľ nebude vyjadrovať ale pre zaujímavosť poukazuje na doplnenie listinou z 2. 1. 2013 vid' príloha č. 2 prvá strana

Cit... žalobca predkladá nový dôkaz a to exek. listinu, ktorú získal dňa 25. 11. 2012...

Je zaujímavé, že tento dátum aj listinu spomína aj odvolací súd v zrušujúcom uznesení zo dňa 25. 3. 2013 vid' príloha č 4 a to na strane 4 druhý odstavec.

Sám okresný súd v 8 Cb/11/2012 opíše toto doplnenie, ale s listinami sa nezaobrá!!!

Sťažovateľ však svoje podania rozšíril o nové uznesenia vid' príloha č 4 čím rozšíril žalobu t. j. petit, ktorý jasne deklaroval a súd ani v tejto veci nekonal /nezamietol, prípadne nepotvrdil/ čím zas znemožnil realizáciu procesných oprávnení účastníka konania.

Ak sa teda nerozhodlo o celom petite, bola tým účastníkom konania postupom súdu odňatá druhýkrát možnosť konať pred súdom.»

Návrh na rozhodnutie vo veci sťažovateľ formuluje takto:

„Zrušuje sa výrok uznesenia Krajského súdu v Košiciach z 30. sept. 2016 sp. zn. 4 Cob/107/2016, ktorým bolo potvrdené uznesenie o potvrdzujúcom výroku uznesenia Okresného súdu Rožňava spis. zn. 8 Cb/11/2012; následne zrušenie uznesenia Okresného súdu Rožňava pod spis. zn. 8 Cb/11/2012 zo dňa 21. 3. 2016 vec v celom rozsahu a vracia na ďalšie konanie Okresnému súdu v Rožňave.

Sťažovateľovi priznáva úhradu trov právneho zastúpenia, ktoré je povinný Okresný súd v Rožňave vyplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

II.1 K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením okresného súdu

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Špecifickosť sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy spočíva okrem iného aj v tom, že k jej podaniu môže zásadne dôjsť až subsidiárne. Zmysel a účel zásady subsidiarity vyplýva aj z toho, že ochrana ústavnosti nie je a ani z povahy vecí nemôže byť iba úlohou ústavného súdu, ale je takisto úlohou všetkých orgánov verejnej moci, v tom rámci predovšetkým všeobecného súdnictva. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti inštitucionálny mechanizmus, ktorý nastupuje až v prípade zlyhania všetkých ostatných do úvahy prichádzajúcich orgánov verejnej moci.

Súčasťou stabilizovanej judikatúry ústavného súdu je aj právny názor, podľa ktorého princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú osobu. Preto každý, kto namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a pred tým, ako podá sťažnosť ústavnému súdu, požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (IV. ÚS 128/04).

K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením okresného súdu ústavný súd poukazuje

na princíp subsidiarity ustanovený v čl. 127 ods. 1 ústavy, z ktorého vyplýva, že právomoc ústavného súdu je daná iba vtedy, ak o ochrane základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Ústavný súd preto konštatuje, že nemá právomoc preskúmať napadnuté uznesenie okresného súdu, pretože sťažovateľ mohol proti tomuto uzneseniu podať odvolanie, čo však neurobil.

K námietke sťažovateľa, že bol „od začiatku dohodnutý s Okresným súdom v Rožňave na doručovaní všetkých písomností elektronickou poštou, ktorú aj súd aplikoval vid' spis. 8Cb/11/2012 a pod. v iných sporoch z dôvodu, že častejšie sa zdržuje v zahraničí“, poukazuje ústavný súd na to, že zo súdneho spisu okresného súdu v prerokovávanej veci vyplýva, že zásielka okresného súdu s napadnutým uznesením okresného súdu bola sťažovateľovi doručovaná na adresu „[REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ]“. Predmetná zásielka bola vrátená okresnému súdu 18. mája 2016 ako nedoručená s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Zo súdneho spisu vyplýva, že zásielky okresného súdu, prípadne jeho rozhodnutia sťažovateľ viackrát prebral na uvedenej adrese a vo viacerých svojich podaniach sťažovateľ označil ako korešpondenčnú adresu už uvedenú adresu. Sťažovateľ nijako nepreukazuje (napr. predložením podania) svoje tvrdenie, že okresnému súdu v predmetnom konaní oznámil, že sa bude zdržiavať v zahraničí, prípadne že žiada, aby okresný súd mu doručoval písomnosti elektronicky.

Podľa § 48 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) ak nemožno doručiť písomnosť fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom, na adresu jej miesta podnikania uvedenú v obchodnom registri alebo v inom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je súdu známa, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, o tom nedozvie.

Zo súdneho spisu vyplýva, že v návrhu na obnovu konania sa sťažovateľ označil ako fyzická osoba oprávnená podnikat' s miestom podnikania [REDAKOVANÉ]. Zásielka s napadnutým uznesením bola doručovaná na adresu miesta podnikania sťažovateľa, ktorá bola v čase doručovania uvedená v živnostenskom registri.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd – pri posudzovaní otázky, či sťažovateľ vyčerpal dostupné prostriedky nápravy – nepovažoval za relevantné, že právoplatnosť napadnutého uznesenia okresného súdu bola vyznačená na základe fikcie doručenia sťažovateľovi. Sťažovateľ v sťažnosti relevantným spôsobom nespochybnuje, či boli naplnené zákonné podmienky fikcie doručenia napadnutého uznesenia okresného súdu.

Na tomto základe ústavný súd sťažnosť už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol v tejto časti ako neprípustnú.

II.2 K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením krajského súdu

Okresný súd zaviazal sťažovateľa nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 449,75 €. Odporca podal proti tomuto výroku odvolanie s tým, že žiadal priznať náhradu trov konania vo výške 1 998,94 €. Napadnutým uznesením krajský súd rozhodol o odvolaní odporcu tak, že v napadnutej časti uznesenie okresného súdu potvrdil. Z uvedeného vyplýva, že odporca bol v konaní o odvolaní neúspešný.

Ústavný súd už uviedol, že za splnenia zákonných podmienok môže napadnúť rozhodnutie súdu príslušným opravným prostriedkom zásadne len účastník konania (napr. § 201 a § 240 ods. 1 OSP). Z povahy veci vyplýva, že môže ísť len o toho účastníka, v ktorého neprospech vyznelo rozhodnutie súdu. Tento neprospech sa prejaví v zásade tým, že účastník bol neúspešný vo veci samej, prípadne rozhodnutím procesnej povahy, ktoré znamená pre účastníka ujmu (napr. nepriznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, uloženie poriadkovej pokuty a pod.). Neprospech účastníka (teda neúspech vo veci samej, prípadne ujma) musí vyplývať z výroku rozhodnutia a musí byť v tejto časti rozhodnutia vyjadrený (IV. ÚS 598/2012).

Napadnutým uznesením krajský súd nevyhovel odvolaniu odporcu a potvrdil vo výroku o trovách konania napadnuté uznesenie okresného súdu. Napadnuté uznesenie krajského súdu je takto svojimi účinkami rozhodnutím v prospech sťažovateľa. Sťažovateľ v sťažnosti vo vzťahu k napadnutému uzneseniu krajského súdu neuvádza žiadnu argumentáciu, ktorá by preukazovala vznik takej ujmy (prípadne taký ústavne relevantný dôsledok), ktorá by umožňovala záver o porušení základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Z uvedených dôvodov ústavný súd odmietol sťažnosť v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

Nad rámec svojho rozhodnutia ústavný súd konštatuje, že vzhľadom na hodnotu sporu (449,75 €) ide o prípad posudzovaný ako tzv. bagateľná vec (§ 238 ods. 4 OSP, resp. § 422 ods. 1 Civilného sporového poriadku), kde vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadov už samotný predmet sporov v predmetných konaniach zakladá z hľadiska doterajšej judikatúry ústavného súdu (porovnaj najmä IV. ÚS 358/08, ako aj IV. ÚS 340/2014, III. ÚS 529/2014, II. ÚS 468/2015, II. ÚS 357/2015) dôvod na odmietnutie sťažností pri ich predbežnom prerokovaní z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. februára 2018